

DPN 6428

Title : ईश्वरगीता IŚVAR GĪTĀ

Run. No. 7153

Cat. No. 299

Micro. No.

Subject इति Philosophy

Religion : Hindu / Bauddha

Language : Skt. / New. / Nep. / Skt.- New. / Maith.- New. / New.- Nep. /

Size in cms. 18.5 x 8.5

Extent Folios 13
(35 - 47)

Lines (in a page)

Compl. / Incompl.

Chapt. / act /

Author / translator

Scribe / donor

Date: NS / SS / VS / KS

Ruler / place

Script : New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus. :

Material : palmleaf / paper / thiyasaphu / *Experimented*

Condition : fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

✕

इति कूर्मपुराणेन ईश्वरगीता लक्षणं सम्पूर्णं ॥ ॥ इति ध्यायनां मेवामि तिथिः ॥
श्लोकः पञ्चशतादूर्ध्वं सप्तत्रिंशत् ॥ १३७ ॥

प्रदानाणां॥१२॥कर्मणा मनसा वा वा सर्वभूतेषु सर्वदा॥अद्वैतशजनः
न प्रोक्ता त्वहिंसाय रमर्षिणि॥अहिंसायाः यरोधर्मो नास्ति हिंसायरं सु
खं॥१३॥विधिना या न वेत्ति हिंसा सा त्वहिंसेव कीर्तिता॥सत्येन सर्वमा
प्नोति सत्ये सर्वप्रतिष्ठितं॥१४॥यथार्थकनो धेवावः सत्यं प्रोक्नुहि जाति
॥यरद्वयो यरु रणां वीर्याथवा वलेन वा॥१५॥लेयंतस्या नावणादस्ते
यं धर्मसाधनं॥कर्मणा मनसा वा वा सर्ववत्स्या सुसतर्कदा॥१६॥स
र्वत्र मैशु न त्यागं वृत्तं चर्यं प्रवक्षते॥द्वयाणां मय नादानमाय ययि

नधेदुया॥१०॥ अथरियरुमित्यादुस्तंयुयत्नेनपालयत्॥ततःस्वाध्याः
 यसंतोयोशोचमीश्वरपुजनं॥११॥समासान्नियमाःप्रोक्तोयोगसिद्धि
 पदायिन॥उपवासयराकादिकृद्वाद्यायणादिनि॥१२॥शरिरशो
 षणांयादुस्त्यायमास्तयुक्तमं॥वेदान्तसंततुदीयंयणावादिजयंदुधः
 ॥१३॥सत्त्वश्रद्धिकरंयुंसांस्वाध्यायंपरिवर्द्धते॥स्वाध्यायंमन्त्रयोनेदावा
 दिकोयांशुमानासा॥१४॥उत्तरोत्तरवैशिष्ट्यादुर्ध्वदार्ढ्यवेदिन॥यःश
 द्दयोधमननःपरेशांश्रवतांस्तु॥१५॥स्वाध्यायोवाचिकःप्रोक्तुउपां

३५

शोरथलूननं॥उद्योःस्यदमात्रेणायरत्याश्रदयोधका॥१६॥उपां
 शुरेषनिर्दिष्टःसोहसोवाचिकोजय॥यत्तदाहरसंगत्यायरत्यद्विच
 र्जितं॥विन्ननसर्वश्रद्धानांमानसंतजयविदु॥१७॥यदकालान्तोनिः
 त्वंमलयुंसाजवेदिनि॥याधिसामुषयःप्रादुःसंतोषंमुखलक्षणां॥१८॥
 ॥यासमाच्यंतलूनशोचंदिधायोक्तंदिजोत्तमा॥मज्जलाभ्यांस्मृतंवाह
 मसंहरदिरथात्तरं॥१९॥श्रुतिस्मरणायूजात्रिर्वाक्यनःकायकर्मणि
 ॥मुनिश्रुलाश्रितेनकिरेनदीश्वरपुजनं॥यमाःसंनियमाःप्रोक्ताः

॥२०॥

१५
 १०
 एणायामं निरोधत ॥ २४ ॥ प्राणः स्वदेहजो वायु रयामस्तनिरोध एणं उत्त
 माधममध्यानिधायं यतियादित ॥ २५ ॥ स एव द्विविधः प्रोक्तः सग
 न्धो गन्ध एव च ॥ मात्रा द्वादश कोमन्दश्चतुर्विंशति मात्रक मध्यामया
 एणं रोधः षट्त्रिंशत्मातृकोत्तम ॥ ३० ॥ पृथेदकं जतोऽस्यायजनकं त्वं य
 थाक्रमं ॥ मन्दमध्यामनुष्णाणां मानद्यादुत्तमोत्तम ॥ ३१ ॥ सगन्धमादु
 : सजयमगन्धं विजयमं वुधाः यतैर्द्वे योगिना मुक्ता एणायामस्य लक्षः
 ॥ ३२ ॥ स व्याहृतिं स एणवांगायत्री शिरसा सह ॥ त्रिजपेदायत एणः

३६

५
 एणायामः स ड्यते ॥ ३३ ॥ रेवकः पूरकः श्वेद एणायामस्तु कुम्भक ॥ योः
 यते सर्वशालेषु योगिनि र्यतमानसै ॥ ३४ ॥ रेवको जसुनिः स्वासात्पू
 रकस्तनिरोधक ॥ सामेन संस्थितियासांः कुम्भकः परिगीयते ॥ ३५ ॥
 इन्द्रियाणां विवरणां विषयेषु स्वजावतनियरुः प्रोच्यते स द्विप्रत्यास
 रस्तु सस्तमा ॥ ३६ ॥ वृत्तन्नरैर्यं सृष्टा तस्मात् सूरयो विदुः ॥ हृत्पुण्डरी
 के नाभ्यायाम् द्विपर्वतमसकै ॥ ३७ ॥ एवमादिषु देशेषु धारणा विस्तृतं
 च न ॥ देशावस्थितमालं च वृत्तं वृत्ति सत्तति ॥ ३८ ॥ वृत्तन्नरैर्यं स

॥ अतश्चानंस्वरयोविदुः ॥ एकाकारः समाधिः स्यादे शालं वणा वज्रितः ॥
 ॥ ३ ॥ अथ यथेह र्थमात्रेण योगसाधना मुत्तमं ॥ धारणा द्वादशाध्यासाध्या
 नं द्वादशधारणा ॥ ४० ॥ ध्यानां द्वादश कं यावत्समाधिरभिधीयते ॥ आ
 सां स्वस्तिकं प्रोक्तं यद्यमुद्धासनं तथा ॥ ४१ ॥ साधनानां च सर्वेषां मेः
 तत्साधना मुत्तमं ॥ उर्वोरुपरिविधेयः कृत्वा पादतले मुने ॥ ४२ ॥ समा
 सीनात्मनः यद्यमेतदासनमुत्तमं ॥ एकं पादमथैकमिति त्रिन्यस्यारुणि
 सत्तमा ॥ ४३ ॥ आसिनाद्धासनमिदं योगसाधनमुत्तमं ॥ उने कृत्वा पादः

३७

नेले जानूर्वोरनरेण हि ॥ ४४ ॥ यमासीतात्मनेः प्रोक्ता सनं स्वस्तिकं यर
 ॥ अदे शकाले योगस्य दर्शनं हि न विद्यते ॥ ४५ ॥ अग्यागारे जले वापि सुः
 स्य परं वये तथा ॥ जंतुध्यापे श्य शाने च जीर्णगोष्ठे चतुःपथे ॥ ४६ ॥ सश
 दे सनये वापि वैत्यवली कशं जये ॥ असुने दुर्जरा क्रान्ते मसकादिसः
 समन्विते ॥ ४७ ॥ न चारे देह वाधे वा दोर्मनस्यादिसंनये ॥ सुगुपे शुभुने
 दे से गुरु या पर्वतस्य तु ॥ ४८ ॥ एवासा रे पुण्य दे शे दे यता यतने य वा ॥
 गुरु वा सुभुने रम्ये विजने जंतु वज्जिते ॥ ४९ ॥ पुंजीत योगी सतजमात्मानं

मत्परायणानमस्तु त्वं तु योगीन्द्रात्मशिक्षांश्च विनायकं ॥ ५० ॥ गुरुवैवाचः
 मां योगीयं जीलतश्च समाहितं ॥ आसनं स्वस्तिकं वपुः पादमर्द्धमथापि
 वा ॥ ५१ ॥ नासिकाग्रसमांदृष्टिमाधुत्मीलतेक्षणां ॥ कृत्वा च निर्जयः शा
 नः स्यात्कामाया मयं जगत् ॥ ५२ ॥ स्वात्मनो वक्ष्यते तं देवं चित्तयत्परमेश्वरं ॥
 शिखाग्रे द्वादशांगुल्ये कस्यचित्कायपद्मे जा ॥ ५३ ॥ धर्मकन्दसमुद्भूतं ज्ञानं
 नालं सुशोभनां ॥ यैश्चर्या बृहदलं श्रेतं परं वैराग्यकर्षिकां ॥ ५४ ॥ चि
 त्तयेत्यस्मिन्कोशं शिखायां हिरण्मयं ॥ सर्वशक्तिमयं साक्षादायादाहुः ३८

वैदमवयं ॥ ५५ ॥ कुकारवाचमवयकं रश्मिजालसमाकुलं ॥ चित्तयेतत्र
 विमलं परज्योतिर्द्युददीदं ॥ ५६ ॥ तस्मिन् ज्योतिषि विन्यस्य स्वात्मानं त
 द्रवेद त ॥ ध्यायीता काशमध्यान्तमीश्वराय रमकारणां ॥ ५७ ॥ तदात्मा
 सर्वगान्नतान किं विदधि चित्तयेत् ॥ एतद्भूज्यतमं ज्ञानं ध्यानात्तरमिहो
 यते ॥ ५८ ॥ चित्तयित्वा तु पूर्वोक्तं हृदये यत्प्रसूतं ॥ आत्मानमवयकः
 त्तरं तत्रानलममद्युतिं ॥ ५९ ॥ मध्यवर्द्धि शिखाकारं पुरुषं यं च विशा
 कं ॥ चित्तयेत्परमात्मानं तन्मयोगगोपय ॥ ६० ॥ ऊंकारवोधिकं तत्त्वं

15
 10
 शाश्वतं शिवमुच्यते ॥ अथ कं पृष्ठे तौ नीलय रज्जोतिरुत्तमं ॥ ६१ ॥ तदंत
 : परमंत त्वमा न्माधार निरंजनं ॥ ध्यायीत तन्मयो नित्यं स्य क रूपं मंदे
 श्वरं ॥ ६२ ॥ विशोध्य सर्वतत्त्वानि पणवेनोपवायुन ॥ संख्यायामयि यात्माः
 न निर्मले परमेष्ठये ॥ ६३ ॥ प्रापयित्वा मनो देहं तेनैव ज्ञानकारिणा ॥ मया
 नामनिष्ठो यो तस्य गृहीत्वा मिहोन्नयं ॥ ६४ ॥ तेनोच्च ध्यातुं सर्वाङ्गमग्निरि
 त्यादिमन्नत ॥ चित्तयेत्त्वांतमाज्ञानं परज्योतिः सनातनं ॥ ६५ ॥ यथं याचुः
 पतायोगः पद्मपाशविमुक्तये ॥ सर्ववेदान्तसारो यं सत्याश्चम इति श्रुति

३२

॥ ६६ ॥ एतत्परतरं गुणमसायुज्यो यदायकं ॥ द्विजातीनां तु कथितं तत्त्वानां वृक्ष
 वादि ॥ ६७ ॥ वृक्षवर्गमहिंसावः क्षमा शौचं तपो दमः ॥ संतोषः सत्यमास्ति
 कं वृताक्रान्तिविशेषतः ॥ ६८ ॥ एकेनायथ गृहीतेन वृत्तमस्य तु लुप्यते ॥ तस्मा
 दात्मगुणोपेतोः यदुत्तं वोढुमरुमि ॥ ६९ ॥ वीरागतयक्रोधो मन्मया मांसमा
 स्थिता ॥ चरुवोनेन योगेन वैराग्येन परात्तु ॥ ७० ॥ चेतसारो ध्येयुक्तेनः पुजये
 यांसदाश्रुतिः ॥ सर्वकर्माणि सन्यस्यः निद्राशीनिः परिरुह ॥ ७१ ॥ प्राप्नोती
 ममसायुज्यं गुह्यमेतन्मयोदितं ॥ अदेष्टा सर्वज्ञतानां मैत्रकरुणा एव च ॥ ७२ ॥

15
निर्ममो निरहंकारो ये मे-जक्क स मे प्रिय ॥ संतुष्टः सततं योगी यता आदरं नि
निश्चय ॥ ७३ ॥ मर्यापित मनो बुद्धिः यो मे-जक्कः स मत्प्रिय ॥ यस्मान्नो द्विजते लो
को लोका न्नो द्विजते यय ॥ ७४ ॥ रुषा मरुषत यो द्वे गीयु क्रो यः स व मे प्रिय ॥ तुः
त्यनिन्द्य मृतिर्माना संतुष्टा ये न के न चित् ॥ ७५ ॥ अनिकेतः स्थिरमतिर्मद
क्रोमा मुयक्षते ॥ सर्वकर्मण्यपि सदा कुर्वीणो मत्प्रिय रायणा ॥ ७६ ॥ मत्प्रिया दा
दवा प्राप्ति शान्ति तन्त्र रं यदं ॥ चेतसा सर्वकर्मणि मयि सत्यं सत्यं तत्पर ॥ ७७ ॥
निराशा निर्मदो मोक्षामा मे कं शरणं व्रजेत् ॥ तत्का कर्म फला संग नित्यः ४०

10
तपो निराश्रय ॥ ७८ ॥ कर्मण्यपि पृथक्त्वेनैव तेन निवर्धते ॥ निराशी यत
चित्तात्मा त्वक् सर्वपरिगह ॥ ७९ ॥ शरीरं केवलं कर्मः कुर्वन् प्राप्ति निश्चयः
॥ यद्वह्नात्तत्प्रत्यक्षं दाती तस्य वै वह्नि ॥ ८० ॥ सर्वतो मत्प्रिया दायं कर्म संसार
नाशनं ॥ मत्प्रिया मत्प्रिय मत्कारो मद्या जी मत्प्रिय रायणा ॥ ८१ ॥ मामुपयति योगी शोः
शास्त्रा तु परमेश्वरं ॥ मदुद्धयो मां सततं वोधयन्तः परस्य दं ॥ ८२ ॥ कथयन्तः
श्रुमां नित्यं मम सा पुज्यमा पुयात् ॥ एवमित्या न्नियुक्ता नां गत्सं वदा स्य दं ॥ ८३ ॥
३ ॥ यो न्येव काम नो गांश्च यजेन्नेत्यन्यदेवता ॥ तेषां मदन्तरं ज्ञेयं देवतानुगतं फ

लं॥८४॥ये वा न्ये देवता न क्रायूजयंता रुदे वताः॥मद्रावना समा युक्ता मुच्यते तेः
 पि नावत॥८५॥तस्मादि नास्वराद न्यात्य का देवान् शेषत॥सामेव सञ्चये दी
 शं सयाति परमं पदं॥८६॥न्य का पुत्रादिषु स्नेहं निःश्रोको निःपरिग्रहं यजे
 दामरणास्त्रिगं विरक्तं सरमेश्वर॥८७॥ये वयं तिसदा लिगं त्यक्त्वा नो गा न मे
 षत॥एके न जन्मना ते षां दामि परमेश्वर॥८८॥परानन्दोऽत्मकं लिगं सकलं
 यन्नि रंजनं॥ज्ञात्वात्मकं सर्वगतं योगिनां हृदि संस्थितं॥८९॥ये वा न्ये नि
 यता न क्रायूजयंता विधानतः॥यच्च क्वचन ता लिगं सर्वयन्ति महेश्वरं॥९०॥

॥जले वा वक्त्रि मध्ये वा शो मिसूर्यं च वा न्यत॥रत्नाये नावयिते शम सर्वयन्ता
 रु ईश्वरं॥९१॥सर्वलिगं मयं ह्येतत्सर्वलिगं प्रतिस्थितं॥तस्मास्त्रिगार्चयंती
 शं यत्र क्वचन शाश्वतं॥९२॥अगौ क्रियावता मयु यो मिसूर्यं मणीषितांः
 ॥कायादिषु देवैर्वा नां हृदि सिद्धं तु योगिनां॥९३॥यद्यनुत्यन्त विज्ञानोः
 विरक्तः प्रीति संयुतः॥यावज्जीवं यजेयुक्तः प्रणवं वसुलो वपु॥९४॥अथः
 वा शरदीयं यजेदामरणा द्विजा॥एकाकी यत वितात्मा सयाति परमां गतिः
 ॥९५॥वसेदामरणा द्वियो वा राणां समाहितः॥सो पीरय रयुसा दे न याति

तत्परमं यद॥ २६ ॥ तत्रोक्तमणकाले तु सर्वेषां वैवदेहिनां ॥ ददाति तत्परं
 ज्ञानं येन मुच्येत वंशनाम्ना ॥ २७ ॥ वत्सामिदं विधिं कृत्वा कुर्वन्मत्तं रायण
 ॥ तेनैव जन्मना ज्ञानं लब्धायति शिष्यं यदा ॥ २८ ॥ ये पितृवत्सत्तरीरुनी वा वै
 याय योगतः ॥ सर्वेतरं तिसंसारं श्रीश्वरानुगृहादि जा ॥ २९ ॥ किंतु विद्या न वि
 श्रित्तिपायो परुतचेतसां ॥ धर्मा अमाश्रये तस्मान्मुक्तये शततं दि जा ॥ ३० ॥
 ॥ एतदुरुच्यं वेदानां न देयं यस्य कस्यचित् ॥ धार्मिका ये वदातव्यं न कायवत्स
 वारिणो व्यास उवाच ॥ १ ॥ इत्येवमुक्त्वा गवानुमयागमनुत्तमं ॥ यजहार ४२

समामीनं नारायणमनाय यदा ॥ ३१ ॥ मयैतत्कथितं ज्ञानं हितार्थं वृत्तदेहिनां
 ॥ दातव्यं शान्तचित्ताय न काय न वनाशिवं ॥ ३२ ॥ उक्ते वमथ योगीन्द्रा बुद्धी
 ति न गवानुज ॥ हिताय सर्वं न क्कानां दि जातीनां दि जोत्तमा ॥ ३४ ॥ न वत्तो
 यिमरु ज्ञानं शिष्यानां विधिपूर्वकं ॥ उपदेष्टुं क्रियानां सर्वेषां वसनातनं ॥ ३५ ॥
 ॥ अयं नारायणो योरुमीश्वरो मात्रसंशयः ॥ नानन्तं ये पुण्यश्रुति तेषां देव
 मिदं परं ॥ ३६ ॥ समैषा परमा मूर्तिः नारायणः समाक्षया ॥ सर्वं कृतात्मन
 तस्थो ज्ञानावाक्षरसंज्ञिता ॥ ३७ ॥ ये तन्मया पुण्यश्रुति लोके नैव ददुःशो

15
 10
 जना॥ न ते यां सम पश्यन्ति जायते च पुनः पुनः॥ १०॥ याये विदुर्धिणुमव्यक्रमां
 च देवमहे श्वरं॥ एकी जाको वेन पश्यन्ति न ते यां पुनरुद्धवा॥ १०॥ तस्मादः
 नादि निधनं विणुमात्मा मव्ययं॥ मां मेव सपुपश्यन्तं पूजयन्तं तथैव वा॥ ११॥
 येन चासपुपश्यन्ति मत्तमां देवता नरं॥ ते याति नरका श्चो रानाहं ते पुण्यव
 स्थिता॥ ११॥ मूर्खा द्वायडिता द्वायि वासनं वा मदाश्रयं॥ मो वया मिस्वया कं वा
 नना राय ए निन्दकं॥ ११२॥ तस्मा देवमा योगा मद्भैः पुरुषोत्तम॥ अर्चनी
 यो नमस्कार्यो मत्पूति जननाय हि॥ ११३॥ एवमुक्त्वा समा लिङ्ग्य वा सुददेवं ४३

७
 पिनाकवद्॥ अर्हर्त्तितो न वनेषां सर्वेषां मेव पश्यताम्॥ ११४॥ नारायणोपि
 न गवान् न त्यक्त्वा वै परमवयु॥ स्तोत्रं न वं निरमलं पुसादात्परमे श्वर॥ ११
 ५॥ साक्षादि वमहे सस्य ज्ञानं संसार नाशनं॥ गह्वरं विज्वा रा सर्वे विज्ञानं
 परमेष्ठिन॥ ११६॥ पुत्र त्रये च शिष्ये चो धार्मिके चो मुनी श्वरा॥ इदं न क्वा
 पश्चात्ता य धार्मिका य हि ता गतये॥ ११७॥ विज्ञानं मे श्वर देयं वासनाय वि॥
 शेषतः॥ एवमुक्त्वा स विष्वात्मा योगिनां योग मुत्तमं॥ ११८॥ नारायणो मरु
 योगी जगामादर्शनं श्रयं॥ ते पि देवा हि देवेशं नमस्कृत्यामहे श्वरं॥ ११९॥

॥ नारायणं वन्द्यतां स्थानि स्थानि जेजिरे ॥ स न ह्यसौ नराणां सव
 त्नायमहा मुनि ॥ १२५ ॥ दत्तवानैश्वरं ज्ञानं सोऽपि सत्य रायाणां ॥ स नन्दोऽपि
 दयोगीन्द्रः पुलकाय च रुषयः ॥ १२६ ॥ पृथ्वीं गौतमायाश्च पुलहोऽपि प्रजापति
 ॥ अंगिरा वेदविदुषे नरदा जाय दत्तवान् ॥ १२७ ॥ जैगीष व्यायक पिलंतथायं च
 शिखाय च ॥ पराशरोऽपि स न कात्थिता मे सर्वतत्त्ववित् ॥ १२८ ॥ लजेन त्वर
 मं ज्ञानं वत्सावाल्मीकि राघवान् ॥ ममोद्याद्यपुरा देवः सती देह न वो ड
 ज ॥ १२९ ॥ यामदेवो महायोगी रुद्रः किल पिनाकधृक् ॥ नारायणोऽपि ४४

नारायणदेवकितनयो रुद्रि ॥ १३० ॥ अर्जुनाय स्वयं साक्षादत्तवानिदमुत्तमं
 ॥ यदारुं लघ्वान् रुद्रा द्वा मदेवा दनुतम ॥ १३१ ॥ विशोषांगिरसे न किं तस्मा
 दारभ्य मेव च ॥ शरण्यंगिरिशंतदं प्रयत्रोरुं विशोषत ॥ १३२ ॥ नृते सारिशां गि
 स्थानुं त्रिनं वंश लपानिनं ॥ न वन्नोऽपि हितं देवं शंभुं गोवृषकेतनं ॥ १३३ ॥
 ॥ प्रपद्यं सपत्नीकाः सुपुत्राः शरणां शिवं वर्तध्वं मत्सु सा देन कर्मयोगे न शं
 कर ॥ १३४ ॥ पूजयध्वं महादेव गोपतिं नृषाणां ॥ एवमुक्तुमुनयः शनकाद्यो
 महेश्वरा ॥ १३५ ॥ प्रणमः शाश्वतं स्थाणुं व्यासं सत्यवती सुतं ॥ इदानीं जायः

तेन किं र्यादेवै रयिदुल्लजी ॥ कथयत्तमुशेष्ट कर्मयोगमनुत्तमं ॥ येनासौ च
 गवानीशः समा राध्यामुमुक्षुभिः ॥ १३१ ॥ तस्मिन्निधौ यषसुतः शृणोतु न गवद
 च ॥ तद्ध दारिललोका नां लक्षणे कैर्मसंग्रहं ॥ १३२ ॥ यददं देवदेवेन विष्णुः
 नाहं कर्मरूपिणो ॥ एषेन मुनिभिः पूर्वशक्तेणामृतमंथने ॥ १३३ ॥ अकृत्तवत्क
 र्म मनसः कृष्णादि पायनं पुनः ॥ सा आदेवं हृषीकेशं सर्वलोके महेश्वर ॥ १३४ ॥
 ॥ न वत्सुमादादवलाशरत्यनकवत्सल ॥ श्रुत्वा सत्यवती सूनुः कर्मयोग
 मनुत्तमं ॥ मुनीनां नापितुं कृष्णः यो वाचमुसमाहित ॥ यददं पठते नित्यं ॥ ४५
 ॥ १३५ ॥

१३८
 स वादं कृत्वा तस्य ॥ १३६ ॥ स नत्तु मारयुमुख्य सर्वपापैः प्रमुखाते ॥ आठ
 येतदि जातु सवसवर्षा समन्वितान् ॥ १३७ ॥ यो वा विचारयेदर्शनसयाति
 परमां गतिं ॥ यथेतत्तु यात्रित्यं न किं युक्कटवृत्ता ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो व
 सलोके महीयते ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पठेत्तव्यो मनीषिणि ॥ १३८ ॥ श्रोतव्यः
 अनुमन्तव्यो वि शेषाद्वा सगौः सदा ॥ १४० ॥ इति कर्मपुराणे षष्ठाहः समाप्तः
 हितां यां ईश्वरगीता सूर्यनिषत्तदशमोऽध्यायः ॥ अथेश्वरगीता लक्षणां
 प्रथमे संवादः ॥ द्वितीये सांख्य ॥ तृतीये परमज्ञानं ॥ चतुर्थे गुस्तमज्ञानं

15
वमेपरमरूपदर्शनं॥ षष्ठे विद्वति॥ सप्रमेयुराणपुरुषः॥ अष्टमे ऐश्वर्यज्ञा-
नं॥ नवमे ईश्वरयरमरुं सख्यज्ञानं॥ दशमे ईश्वरविज्ञानं॥ इती श्री ई-
श्वरगीता लक्षणं॥ लेखानिर्णयः श्लोकः॥ ५१०॥ १ अथ ईश्वरगीता लक्ष-
णं॥ प्रथमे संवादः श्लोकः॥ ५५५॥ द्वितीये सांख्ययोगः श्लोकः॥ ५७५॥ त-
तीये परमज्ञानं श्लोकः॥ २५॥ चतुर्थे गुह्यतमज्ञानं श्लोकः॥ ३५॥ पंचमे-
परमरूपदर्शनं श्लोकः॥ १०३॥ षष्ठे विद्वति श्लोकः॥ ३२॥ सप्रमेयुराण-
पुरुषः श्लोकः॥ १८॥ अष्टमे ऐश्वर्यज्ञानं श्लोकः॥ १८॥ नवमे ईश्वरयरम ४६

रुख्यज्ञानं श्लोकः॥ १५॥ दशमे ईश्वरविज्ञानं श्लोकः॥ १३७॥ इति कूर्मपु-
राणोक्ति ईश्वरगीता लक्षणं सम्युक्तं॥ ॥ दशाध्यायानां लेखानिर्ण-
यः श्लोकं च शताद्वयं सप्तत्रिंशत्॥ १३७॥ ॥

२८८

ईश्वरगीता

३४
१०